mene, at der til disse Interesser dengang er blevet taget et større Hensyn, end der vil blive taget efter nærværende Lovforslag.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjert af følgende Medlemmer: Jespersen, Frølund, With, R. Pedersen, Skau, Grønborg, Jørgensen, Fuglede, Bøserup, Damgaard, Gottlob, Linnemann, Ostermann, Lykke, Hall, og Schack.

Det vedtoges derpaa med 43 Stemmer imod 21, at Afslutning skulde finde Sted.

Man gik derpaa til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Flertal:

at Paragraphen affattes saaledes:

Af de indkomne Kjøbesummer tilfalder Fideicommisbesidderen, som foretager Afhændelsen, i ethvert Tilfælde 5 pCt.; men, naar Afhændelsen skeer til Fæsterne selv, deres Børn eller Svigerbørn, eller med Fæsternes Samtykke til Andre, tilfalder Afhænderen først 10 pCt. af Kjøbesummen og dernæst indtil andre 10 pCt., forsaavidt det sidstnævnte Belob kan udredes af hvad Kjøbesummen overstiger den mindste Størrelse efter § 2.

vedtoges med 53 Stemmer imod 27.

2) Ovennævnte Forslag som § blev derpaa vedtaget med 47 Stemmer imod 34.

Formanden: Jeg skal dernæst sætte Forslaget under Nr. 18 til Forhandling. Rigsdagsmanden for Holbek Amts 1ste Valgkreds (Gleerup) har Ordet.

Gleerup: DetÆndringsforslag, som Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te District (J. A. Hansen) og jeg i Forening have tilladt os at stille, gaaer ud paa, at der skal indskydes en ny Paragraph i Lovén af følgende Indhold: „vil Fideicommisbesidderen sælge et Fæstested, naar det er fæsteledigt, til Andre end den afgangne Fæsters Børn eller Svigerbørn, da skal Salget foregaae ved offentlig Auction (Resten af Ændringsforslaget) o. s. v." Det vil sees, at Ændringsforslaget er stillet for det Tilfældes Skyld, at Udvalgets Minoritets Forslag til § 1 ikke blev vedtaget; vi havde naturligviis fra vort Standpunkt ønsket, at vort Forslag kunde være faldet bort derved, at Minoritetens Forslag var blevet antaget. Dette er imidlertid ikke skeet, og jeg skal derfor tillade mig at begrunde og til Thinget at anbefale Ændringsforslaget. Det er støttet til og fremkaldt af den Overbeviisning, at Lovforslaget, hverken saaledes som det nu foreligger, eller saaledes som det oprindeligt er bragt til os fra Landsthinget, tager det Hensyn til Fæstefamilierne — til de nuværende Fæsteres Efterladte — som der bør tages, og som i dette Tilfælde kan tages, uden at skade Lovens Hovedformaal eller andre berettigede Interesser.

Jeg vil bede det ærede Thing, ikke at blande vort Forslag og dets Indhold med Spørgsmaalet om Fæstevæsenets Afløsning i det Hele, en Bemærkning, jeg tillader mig, fordi det er blevet mig sagt, at disse to Ting muligen vilde blive satte i Forbindelse, og at Ængstelsen for, at man ved at gaae ind paa vort Forslag skulde præjudicere det større, men fjernere liggende, Spørgsmaal, kunde skade det og afholde Flere fra at stemme for det, som, naar man ikke satte det i en saadan Forbindelse, ellers vilde stemme derfor. Vort Ændringsforslag angaaer et ganske særegent Fæsteforhold, et Fæsteforhold, der hidtil har været under Lovgivningens særlige Bestemmelser, et Fæsteforhold, hvori Besidderne have været særligt indskrænkede, men hvorunder ogsaa Fæsterne have været særligt beskyttede. Dersom der nemlig er nogen Sandhed i den Yttring, at Fæstevæsenet for Bondestanden er et Privilegium, en Yttring, som ofte er brugt, og netop brugt af dem, der have villet tilbageskyde Spørgsmaalet om Fæsteafløsning, jeg siger, er der nogen Sandhed i denne Yttring, saa er den i fuldeste Maade anvendelig paa de her foreliggende Forhold i Fæstevæsenet paa Lehnsgodset, har virkelig været et Privilegium for Fæstebønderne, deels derved, at Bøndergodset paa disse Besiddelser ikke har kunnet gaae i Handel og Vandel, deels derved, at det har været samlet Familieeiendom, thi netop dert har den her omhandlede Fæstebondestand fremfor den øvrige Deel af Fæstebondestanden en Sikkerhed og Betryggelse, idet Besidderne af Lehn, Stamhuse og Fideicommisser derved at disse Eiendomme samlede skulle gaae fra Slægt til Slægt, have fremfor andre Godsbesiddere havt en særegen Opfordring til at skabe og vedligeholde en velstaaende Bondestand, der ikke blot kunde udrede de aarlige Afgifter, men og-